

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عن عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَلَبُوهُ وَ لَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَ خَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

نقش واژه «عینک» در حدیث لا تنظر عینک إلی کل مفتون بها

شناسنامه مطلب	
e-n-2	کد مطلب
نحو/منصوب به نزع خافض	موضوع
نحو/فاعل ؛ صرف/ابواب ثلاثی مزید	موضوع مرتبط
علمی/ادبیات عربی/نحو/کمک آموزشی/البهجة المرضیة/مثال و تطبیق	رده
منصوب به نزع خافض، فاعل، ثلاثی مزید، حب دنیا، فتنه، امام خامنه‌ای	برچسب
-	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمو

nomov.ir

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی در بیانات خود در آغاز درس خارج فقه، به وجوه مختلف نقش یک واژه در حدیث زیر می‌پردازند:

«علي عن أبيه عن السراد عن بعض أصحابه عن ابن أبي يعفور قال سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: فيما ناجى الله تعالى به موسى يا موسى لا تركن إلى الدنيا ركون الظالمين وركون من اتخذها أبا و أما يا موسى لو وكتلك إلى نفسك لتنظر لها إذا لغلِب عليك حب الدنيا و زهرتها يا موسى نانس في الخير أهله و أسبقهم [استبقهم] إليه فإن الخير كاسمه و اترك من الدنيا ما بك الغناء عنه و لا تنظر عينك إلى كل مفتون بها و مؤكل إلى نفسه و اعلم أن كل فتنة بدؤها حب الدنيا»^۱

«و اترك من الدنيا ما بك الغنى عنه» آن چیزی از دنیا که به آن نیاز نداری و جزو حاجات تو نیست و زیادی است، ترک کن.

«ولا تنظر عينك الى كل مفتون بها». به چند روش میشود این عبارت را خواند:

☑ «ولا تنظر عَيْنَكَ» که عین، فاعل تنظر باشد؛ یعنی چشمت ننگرد.

☑ یا «ولا تنظر عَيْنِكَ» یعنی به چشم خود نشان نده.

☑ و یا «لا تنظر عَيْنَكَ» که منصوب به نزع خافض باشد؛ یعنی «لا تنظر بعَيْنِكَ» یا «لا تنظر عَيْنَكَ» باشد، به این معنا که به چشم خود عرضه نکن.

«الی کل مفتون بها». کسانی را که مفتون به دنیا و فریفته آن هستند، «و موکل الی نفسه» و کسی را که به نفس خود یا به خود واگذار شده است و حمایت و توفیق الهی از او گرفته شده باشد، «و اعلم ان کل فتنة بدؤها حب الدنيا»، همه فتنه‌ها با دوستی دنیا آغاز میشود. واقعش هم همین است. به دنیا که نگاه میکنیم، میبینیم که در طول تاریخ ریشه همه فتنه‌ها و گمراهیها و جاهایی که حق و باطل به هم مخلوط شده است، در حُبّ دنیاست. کسانی بوده‌اند که به خاطر حُبّ به دنیا و مقام و جاه و حُبّ به اهل و رفقا، کاری را شروع کرده‌اند و فتنه‌ای را به وجود آورده‌اند. واقعاً این موضوع یکی از آن حِکَم عجیب است. هر جای دنیا که نگاه میکنید، میبینید که همین گونه است.»^۲

۱ - الوافی، جلد ۴، صفحه ۳۹۸

۲ - ۱۳۷۴/۰۶/۱۴ - ۲